

İki Aylık Mecmua ————— Her Tomurcuk bir başlangıçtır...

TOMURCUK

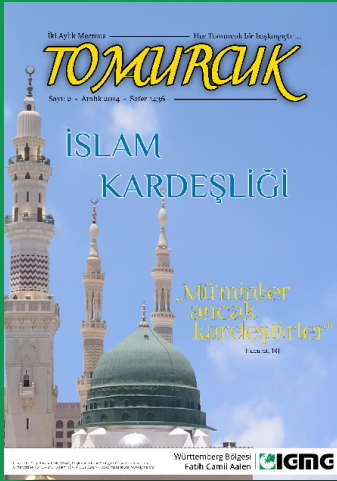
Sayı: 2 - Aralık 2014 - Safer 1436

İSLAM KARDEŞLİĞİ

„Müminler
ancak
kardelerler“

[Hucurat, 10]

-İçindekiler-

Yayın Türü: İki Aylık
Yıl: 1
Sayı: 2
Tarih: Aralık 2014 – Safer 1436
e-mail: tomurcuk-dergisi@gmx.de

Editör:
Hakan Baran
İrtibat No.: 0176/41634088
e-mail: hakan.baran@mgaalen.de

İdare Yeri:
IGMG Aalen Fatih Camii
Gül Eğitim Merkezi
Adres: Ulmerstr. 104
73431 Aalen/ ALMANYA

Dergimizde geçen tüm makalelerin sorumluluğu yazarlarımıza aittir. Gönderilen yazılar, yayınlansın yayınlansın iade edilmez.

Bizi dergimizin ikinci sayısı ile siz değerli cemaatimizle buluşturan Cenabı Hakka sonsuz hamd-ü senalar olsun.

İlk sayının akabinde çok güzel yorumlara karşı karşıya kaldık. Teveccühlerinizden dolayı hepimize şükranlarımızı sunar, üçüncü sayıda sizlerle tekrar buluşmayı Allah (c.c.)'tan niyaz ederiz.

Tomurcuk Dergisi

Hizmet ve
Önemi
EMİN UZUN

3

Mevlid
Kandili
YUSUF KIRBIYIK

6

Hasene
NECATİ YENER

9

Gıybet
ALİ HALİL

11

G.E.M.
Magazin

13

Kardeşlerin
Kardeşlikleri
Adem Saraç

17

Şuurlu
gençlik
İBRAHİM K.

19

Gurbette
Hayat
HÜSEYİN K.

3

Fetih ve
Gençlik
SEZÂİ ÇABUK

27

Mehmet
Akif Ersoy
HAKAN BARAN

31

-Önsözler-

Sevgili Okurlar!

Öncelikle alemleri yaratan, bütün kalpleri kudret elinde olan, kimsesizlerin kimsesi, rahmeti, lütfu ve keremi bol olan, bütün kainatın tek sahibi, yüce mevlamıza hamd ederiz.

Alemlere rahmet olarak gönderilen, gül bahçelerinin gülü, gelmiş geçmiş en mükemmel varlık olan peygamberimiz önderimiz Ahmed-i Mahmud-u Muhammed Mustafa (s.a.s.)'ya ve onun Ehlibeyt'i ve ashabına selam olsun...

„Bir Camide çocuk sesi eksilmez ise, o caminin geleceği vardır“

Muhterem Velilerimiz!

Bizim amacımız ilk etapda Eğitim Merkezinde yavrularımıza edep ve güzel ahlakı aşılamaaktır. İlâveten, Kuran okumayı sevdirmek ve Temel Dini

Bilgilerimizi öğretmek esas hedeflerimiz arasındadır. Hedefe ulaşabilmemiz için siz değerli veli ve cemaatimiz ile sıkı bir dialog içinde çalışmamız şarttır. Temennimiz çocuklarımızın devamlılığa özen göstermeleri ve sizin onları teşvik etmenizdir..

Değerli Cemaatimiz!

Bu çalışmanın amacı sizleri GÜL EĞİTİM MERKEZİMİZLE yakınlaştırmak ve içeriliğe İslam-i görüşlerimizin ufkunu genişletmektir. Dergide bulunan makaleleri değerli eğitimcilerimiz yazmış, genç kardeşlerimiz Furkan Kızıltepe ve Furkan Uzun derleyip bir araya getirmiştir. Sizlere bu güzel ve hayırlı çalışmayı sunmaktan sevinç duyuyoruz. Rabbim, bültenin hazırlanmasında emeği geçen tüm kardeşlerimizden razı olsun ve Cennet-ül bâkide Cemali ile şereflendirsinsin.

*Fakir hizmetciniz
İSMAİL COŞKUN*

Biz aciz kullarını İslam ile şereflendiren, bizlere iman ve Kur'an gibi eşsiz nimetler bahşeden, bizlere Hak davada hizmeti, ilim yolunda bir miskal zerrecik olmayı lutfeden Allah Teala'ya nihayetsiz hamd ü senalar olsun.

İnsanlığın cehaletten. Saadete geçişine vesile olan, en büyük muallım ve rehberimiz Hazret-i Muhammed Mustafa'ya, O'nun Ehl-i Beyt'ine ve As-habına sonsuz salat ve selam olsun.

Modernite kasırgasının olanca şiddetiyle tarumar ettiği garbın tamda orta yerinde "elif duruşlu" bir avuç müslümanın, bundan otuz yıl evvel ettiği tohumun yeşeren tomurcuğudur **Gül Eğitim Merkezi...**

Bugün ana sınıfında 23, kızlar elif be sınıfında 15, kızlar Kur'an sınıflarında 44, kızlar İslami ilimler sınıflarında 33, erkekler elif be sınıflarında 17, erkekler Kur'an sınıflarında 39, erkekler İslami ilimler sınıflarında 36 olmak üzere, toplam 207 öğrencimizle Aalen Fatih camimizin, gül edalı, gür sedasıdır **Gül Eğitim Merkezi...**

15 talebesini hutbeye hazırlamış, bunlardan 7'sini hutbeye çıkarmış, birçok yarışma dallarında birincilikler kazanmış, Yasin-i Şerif hıfzeden bir sınıfa sahip olmuş, mezun olan gençlerine İstanbul gezisiyle erişilmez tecrübeler kazandırmış, hafızlar

yetiştirmek üzere sağlam bir irade ortaya koymuş, mezun ettiği genç öğrencilerle asistan öğretmenler olarak ikame etmiş ve daha sayılamayacak kadar nice başarı hikayeleri yazmış, ana sınıfında 3 yaşında aldığı öğrenciyi, İslami ilimler sınıfından 18 yaşında mezun vereceği süre içinde, gül kervanı misali, aşk, şevk ve iradeli duruş ile yoluna duraksamadan devam etmiş gül kokulu, "bir güzel ahlak yuvasıdır" **Gül Eğitim Merkezi...**

Gül talebelerinin dertleriyle hemhal olan 17'si erkek eğitimci, 23'ü bayan eğitimciden oluşan toplam 40 civanmert gönüllünün ilim yolunda kutlu yürüyüşüdür **Gül Eğitim Merkezi...**

Kuruluşundan bugüne dek, teşfik ve destek olan tüm idarecilerimize, teveccüh gösteren tüm cemaatimize, evlatlarını gönderen tüm velilerimize ve katkı sağlayan tüm dostlara müteşekkirdir olduğumuzu bil vesile ifade eder, cümlesine selam ederiz.

Rabbimiz, bu ve bundan sonra eğitim-öğretim yıllarımızda bilhassa öğrencilerimizi muvaffak etsin, cümlesini muhafaza buyursun. Onları, kendi rızası doğrultusunda eğitilmiş gençler olarak, rızasına uygun amellere sevk ve idare eylesin.

Amin...

Hakan Baran

Hizmet ve Önemi

✦ Emin Uzun ✦

Birinin işini görmeye veya birine yarayan bir iş yapmaya denir.

Hizmet; Müminin aynasıdır.

Hizmet; İmanın ve güzel ahlakın kulda yansımasıdır.

Hizmet; Cenab-ı Hakk'ın ahlakının kulda tecellisidir.

Efendimiz (s.a.v.)'in buyurduğu gibi, gerçek Müslüman, insanların kendisinden bir zarar görmediği, herkesin ondan rahat ettiği, emin olduğu, fayda gördüğü kimsedir.

Kendisine güvenilmeyen, insanları sevmeyen ve kimse tarafından da sevilmeyen kimse imanın tadını tadamaz.

Alimler çok güzel bir inceliği bize sunmuşlar:

"Bütün ilahi emirler, ibadetler, hayır ve hizmetler edep öğrenmek içindir. Her işi edep güzelleştirir." Hizmetin Önemi nedir?

Manevi terbiye halktan kaçarak, işten el etek çekerek değil, halkın içine girmek ve hizmet etmekle elde edilir.

Nakşibendi yolunun üstadı Sah-ı Nakşibend bu yolun usulünü şöyle tarif etmiştir:

"Bizim usulümüz, halkın içinde Hak ile beraber olmaktır. Yolumuz sohbet ve halka hizmet yoludur.

Halktan kaçmakta şöhret, şöhrette afet vardır. Hayır, halkın içinde bulunup herkese Allah rızası için hizmet etmektir."

Rasulullah (s.a.v.) hizmet ehlini şöyle övmektedir: "Bir topluluk içinde en büyük sevabı onlara hizmet eden alır."

"Sadakaların en faziletlisi Allah (c.c.) yolunda hizmet etmektir."

Ebu Kilabe el-Basri (r.a.) şu hadiseyi anlatmıştır:

"Rasûlullah (s.a.v.) yolculuk yaparken ashabını gruplara ayırıyordu. Bir defasında grubun birisi Efendimiz (s.a.v.)'in huzuruna gelerek gruptaki bir şahsı şöyle övmeye başladılar:

"Ey Allah'ın Rasülü! Biz bunun gibisini görmedik. Bir yere indiğimizde hemen namaza koşar, durmadan Kur'ân okur ve devamlı oruç tutar" dediler.

Rasûlullah (s.a.v.):

"Ona bunları yapma imkanını kim veriyor? O bunları yaparken ihtiyaçlarını kim görüyor?" diye sordu. Arkadaşları: "Bizler" diye cevap verdiler. Rasûlullah (s.a.v.) aynı soruyu birdaha sordu. Onlar tekrar "Bizler" diye cevap verince Efendimiz (s.a.v.) "Bu durumda sizin hepiniz ondan daha hayırlısınız" diye buyurdu.

Bu tabloda görüldüğü gibi, kendimize hizmet etmeyi, bu şuurla olgunlaşmayı düstür edinmeliyiz.

Hizmet Alanı

Hizmette sınır olmaz, yer ve insan seçilmez, cemaat ayırımına düşülmez. Allah (c.c.)'ın yarattığı bütün

mahlukat hizmette hedeftir. Mümine hizmet gerektiği gibi, mümin olmayan, inkar içinde koşan, haramlara bulaşan insanda hizmete muhtaçtır. İlgiye layiktir. Hizmet, karşımızdakinin ihtiyacını gidermektir.

Hizmet Ahlakı

Hizmette ben yoktur, biz vardır. Benlik; birlik için feda edilmelidir ki, güzel geçim olsun. Hizmetteki kardeşlerimiz ile doğruyu bulmak için konuşuruz tartışırız, araştırırız. Fakat sonuçta bir noktada anlaşıyoruz.

Katiyen fitne ve ayrılığa kapı açmamalıyız. Birbirimize nefis için küsüp kızmamalıyız. Şayet fitneye kapı açılır ve nefsi hareket edilirse hizmetteki edep gider. Giden edepte hizmet sevabını tarumar eder. Özellikle başımızdaki idareciler ile farklı düşündüğümüz durumlarda ya onları bizim tercih ettiğimiz doğruya ikna etmeliyiz, yada onların tercih ettiği doğruya ikna olmalıyız.

Hizmette kin, intikam, hased, düşmanlık, ihanet olmaz. Hizmet ihlastır, hizmet edeptir, hizmet sevgidir.

Dili acı, yüzü sert, kalbi katı, gönlü dar olan kimse, hizmet edeyim derken hezimete sebep olur.

Bir alim şöyle diyor: „Bir mümin diğer mümin kardeşi için hayır dua ediyor ve Rabbinden onun affedilmesini istiyorsa Allah (c.c.)'ın rahmetini üzerine çekmiş demektir.

Hizmet ehli hayra doymaz, yaptıklarını yeterli görmez, hizmetin sonunda sanki bir kusur işlemiş gibi üzülür. Allah'tan kusurlarının affını ister, devamlı günahlarına tevbe ederler.

Arifler ne güzel söylemişler: „Canı değerli olanın dini değersiz olur“. Yani insanlardan, fakirlikten, kınanmaktan korkarak hizmet de edilmez, Allaha kulluk da yapılmaz.

İbni Ebu Şeybe hizmeti ne güzel genelleştirmiş: „Bütün dinlerin mensuplarına iyilik yapın.“

Peki mademki kalbin ilacı zikir, o halde nefsin ilacı nedir? Nefsin ilacının hizmet olduğunu söylüyor evliyaullah. Nefsin islahı hizmetten geçer.

Unutmamak lazım ki; ibadette, ilimde, riyada tehlike varken, hizmette böyle bir tehlike söz konusu değildir.

Tasavvuf terbiyesinde hizmetin önemi çok büyüktür. Gönüllere tevazu, mahviyet ve mahlukata şefkat duygusu yerleştirmenin en tesirli yolu hizmetten geçer.

Hiz. Mevlana ne harika ifade etmişler: „ Allah (c.c.) aşkı için çalış, Allah aşkı için hizmette bulun, halkın kabul etmesi veya reddetmesi ile senin ne işin var?! Bu fani dünya pazarında sana bol bol kazandıracak bir müşteri olarak Allah (c.c) kafi değil mi? O halde

gözünü ve gönlünü insanlardan gelecek teşekkürlere değil, Allah (c.c.)'tan gelecek nimetlere döndür. Asıl kahraman yürüdüğünde izini belli etmeyen kahramandır. Onlar ön safta olmazlar ama emin olun ki onlar hep gönüllerin baş köşelerindedirler.

Sevgili Kardeşlerim!

Kalpçerimizi gönüllerimizi hizmet odaklı olgunlaştırırsak kıvamı yakalamış olur, her olumsuzluğu tebessümle karşılar, yüreklere sıcaklık kıvılcımını bırakmış oluruz.

Anan baban sağ iseler nimet bil

Hizmet edip, ikramı ganimet bil

Dua ederlerse cana minnet bil

Hak rızası belki onda gizlidir.

Bir zat şöyle demiştir: „Siz hizmet edin himmet etmek bize vacip olur.“

Hizmet sadece dergahlarda değildir. Sadece şurda burda değildir. Hizmeti bir yerle sınırlandırmak doğru değildir. İnsanların muhtaç olduğu, zor durumda kaldığı, her yerde hizmet edilir. İşte anlayışımız böyle olmalı ve hizmet anlayışı bütün gönüllere girebilmeli.

Selam ve dua ile...

Hizmet

Hizmet için gelene,
Belki hiç zeval olmaz,
Hizmet edip ölene,
Hiç sorgu, sual olmaz

Hizmet tadı duyana,
Kuralına uyana,
Yoluna baş koyana,
Feda için mal olmaz

Hizmet et âriflere,
Kavuşursun cevhere,
Yunus demez boş yere,
Yanlışsa helal olmaz

Kelime Havuzu

HÂK

Farsça olan bu kelime, toprak manasına gelir. Sûfi toprağa benzetilmiştir. Ona her kötü ve çirkin şey atılır, ondan ise sadece gül ve çiçek biter. Bu, alçak-gönüllülük ve kalb-i selimi ifade eder. Benliğin bulunmaması durumu, tevazu, toprak gibi olmak, hep olgunluğun tanımını verir.

*Hâk ol ki Hûda mertebeni eyleye âlî,
Tâc-ı ser-i âlemdir o kim hâk-i kademdir,
Ruhî*

TÜRBE

Arapça, toprak demektir. Veli olduğu zannedilen kişiler için üstü kapalı olarak yapılmış mezara, türbe denir. Fatih Sultan Mehmed için yazılan bir şiir:

*Her dem sana açıktır
Ebvab-ı arş-ı rahmet
Türbendir en azimi
Fethettiğin diyarın.
Abdülhak Hamid*

SAMT

Arapça, susmayı ifade eden bir kelime. Dilin âfetlerinden korunmak üzere, az konuşmak veya sükûtu tercih etmek, malayânî konuşmamak tasavvufta esastır. Zira, hatâ ve günahların çoğu dilden neş'et etmektedir. O halde ona ket vurmak gerek. Bir dile iki dudak verilmesi, onun zararlı faaaliyetini önlemek üzere çizilmiş ilâhî bir plandır. Sükût tefekküre yol açtığı sürece makbuldür. Eğer sükût masivâyı tefekküre sebep olursa makbul değildir.

*Ya söyle sözü güher nisâr et,
Ya samt u sükûtu ihtiyar et.
Lâ-edrî*

Yusuf Kırbıyık

Mevlid Kandili Peygamber Efendimiz (s.a.v)‘in doğduğu gecedir. *İnsanlığın* kurtuluşu için gönderilen, son ve en büyük Peygamber, bizim Peygamberimiz Hz.Muhammed (s.a.s.) 571 yılında, kamer aylardan Rebi‘ülevvel ayının 12.gecesi doğmuştur. Miladi takvime göre ise bu, 571 yılı nisan ayının 20 sine rastlamaktadır. Bu mübarek geceye Mevlid Kandili denir.O’nun doğduğu zamanda dünyanın herbir tarafında zulüm ve ahlaksızlık almış yürümüş, Allah inancını unutulmuş, insanlık korkunç ve karanlık bir duruma düşmüş, dünya yaşanmaz hale gelmiştir. O’nun doğumu insanlığın kurtuluşu için hayırlı ve mübarek bir başlangıçtır. *İnsanlık* için yepyeni bir gün doğmuş, aydınlık bir devir açılmıştı. Bu yüce Allah’ın bütün insanlığa en büyük nimetlerinden biridir.

Kerim kitabımızda şöyle buyrulur:

„Andolsun ki, içlerinden kendilerine Allah’ın ayetlerini okuyan, kendilerini temizleyen, kendilerine kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah, mü‘minlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler.“ (Ali İmran:164)

Peygamberimizin doğumu vesilesiyle okunan mevlidleri dinlemek O’nun mübarek ruhuna salat ve selam okumak hiç şüphesiz büyük milletimizin sevgili peygamberimize olan engin sevgi ve bağlılığın bir ifadesidir. Rabbimiz tarafından Alemlere rahmet olarak gönderildi.Asırlara sığmayacak inkılapları

kısa zamanda gerçekleştirdi. Evlatlarını diri diri toprağa gömen babalar, O’na getirdiği prensiplere iman ettikten sonra mükemmelleştiler. Kökü yüzlerce yıl derinde olan alışkanlıklarını bıraktılar. O, 20 asır insanının yüzyılda yerleştiremediği hak- kı, hukuku, adaleti, hürriyeti, demokrasiyi ve insan haklarını bir *çarpıda* yerleştirdi. Böylece cehalet asrı bir saadet asrı olup çıktı.

Efendimiz (s.a.v) kendisinden önceki peygamberler gibi sadece bir kavme ve millete değil, bütün insanlığa gönderilmiştir.

İnsanlığın her zaman ve mekanda, Hz. Peygamber’in tebliğ ettiği ilahi mesaja ve onun sünnetini hayata geçirmeye ihtiyacı vardır. O’nun örnek almak Kur’an’a uymaktır. Çünkü Hz. Aişe (R.A)‘nın ifadesiyle:“ O’nun ahlakı Kur’an’dı.“(Müslim: Misafir- rin 139)

Yine Kerim kitabımızda: Andolsun, Allahın rasülünde sizin için, Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar için ve Allah’ı çok ananlar için güzel örnekler vardır,“ buyrulmuştur.

Hanedan-ı Ali OSMAN

-2-

İkinci Osmanlı padişahı. 1326'da, babası ve Osmanlı **İmparatorluğu**'nun kurucusu Osman Bey'in vefatıyla tahta geçmiş, Osmanlı'nın beylik döneminden devlet olma sürecine doğru olan atılımlarında büyük rol oynamış, Osmanlı devlet teşkilatının kurucusu olmuştur. Padişahlığı döneminde Ankara, Bursa ve Rumeli Osmanlı topraklarına katılmış, Marmara ele geçirilmiştir. Yaya adındaki ilk sürekli ordunun, Divan örgütünün, vezirlik teşkilatının, vakıf sisteminin ve adli teşkilatın kurulması, ilk Osmanlı yasalarının toplattırılması, gümüş para bastırılması, ilk kadı ve subaşı atamalarının yapılması, sancaklara kadıların gönderilmesi, **İznik**'te ilk medresenin açılması Orhan Gazi döneminde gerçekleşen önemli olaylardır. Orhan Gazi, babası Osman Gazi'den 16 bin km² olarak devraldığı toprakları oğlu Murad Hüdavendigâr'a 95 bin km² olarak devretmiştir. Kendinden çok askerini ve tebasını koruyan örnek kişiliğiyle bilinen Orhan Gazi:

„Adaletin en kötüsü geç tecelli edenidir.“ demiştir. 1288'de Söğüt, Bilecik'te dünyaya geldi. Babası Osmanlı Devleti ve hânedânının kurucusu Osman Gâzi, annesi **Şeyh Edebâli**'nin kızı Mal Hâtun'du. Küçük yaştan itibaren büyük bir disiplin içinde yetiştirildi. Şeyh Edebali ve Dursun Fakih gibi bilginlerden ders alan Orhan Gazi, küçük yaşlarda Bizans'la olan savaşlara katılmaya başlamıştı. Kumandanlık ve devlet idaresi gibi konularda tecrübe kazanmaya başlayan Orhan Gazi, babasının sağlığında beyliğin yönetim işlerinde etkin biçimde görev alıyordu. Orhan Gazi, o dönemde Bilecik valisiyle nişanlı olan ve daha sonra alayı tutsak edilen Yarhisar valisinin kızı Ho-

lofira ile 1299 yılında evlendi. Holofira daha sonra Nilüfer adını aldı. Nilüfer Hatun, Osmanlı hanedanına giren ilk yabancı kökenli gelindi. Orhan Gazi'nin daha sonra üçüncü Osmanlı padişahı olan oğlu Murad Hüdavendigâr, Nilüfer Hatun'dan dünyaya geldi.

Osman Bey, 1311 yılında Orhan Bey'e Sultanönü ve çevresinin yönetimini verdiğinde Orhan Gazi henüz 23 yaşındaydı. Germiyanogulları beyliğinden gelebilecek saldırılara karşı bölgeyi korumakla görevlendirilen Orhan Gazi, **Çavdar** aşiretini 1316'da Oynaş Hisarı denilen yerde püskürttü ve aşiretin beyi **Çavdaroglu** esir olarak alındı. Bu savaş Osman Bey'in oğluna daha çok güvenmesini sağladı ve Orhan Gazi, emrine verilen Akça Koca, Gazi Abdurrahman, Konur Alp ve Köse Misal gibi gazilerle birlikte Sakarya **ırmağı** ile Karadeniz arasındaki Bizans topraklarının fethiyle görevlendirildi. Kısa sürede bölgeyi fetheden Orhan Gazi, babasının giderek yaşlanması ve rahatsızlanması dolayısıyla 1320 yılında devletin tüm işlerini Osman Bey'in vekili olarak yerine getirmeye başladı. 1315 yılından itibaren abluka altında olan Bursa'yı 1326 yılında babasının verdiği görevle fetheden Orhan Gazi, aynı yıl Osman Gazi'yi kaybetti. Orhan Gazi, babasının naaşı Bursa'da Gümüşlü Künbed'e nakledildikten sonra Osmanlı Devleti'nin ikinci sultanı olarak tahta geçti ve devletin başkentini Yenişehir'den Bursa'ya taşıdı. Padişah olduktan sonra fetih hareketlerine hız veren Orhan Gazi, 1329 yılında Bizans kuvvetlerini Pelakanon'da ağır bir yenilgiye uğrattı ve bunun sonucunda 1330 yılında **İznik**'i aldı. Bizans

İmparatorluğu karşısındaki başarısıyla Osmanlı beyliğini devlet olma durumuna getiren Orhan Gazi, Bizans'ın Anadolu ve Asya bağlantısını sağlayan İznik şehrini aldıktan sonra, imparator III. Andronikos büyük bir huzursuzluk yaşamaya başladı.

Devletin geçişi merkezi haline getirilen İznik şehrinin imar planı değiştirildi, İslami eserlerle süslendi. Ayrıca en büyük kilise camiye çevrildi. 1331 yılında Taraklı, Mudurnu ve Göynük kasabalarını; 1333' de Gemlik'i, 1336' da Kirmastı, Mihaliç ve Ulubat'ı fetheden Orhan Gazi, 1337'deyse ise **İzmit** i ele geçirdi ve böylece Kocaeli yarımadasının tamamı Osmanlıların eline geçmiş oldu.

Yine 1341'de III. Andronikos'un ölümü Bizans'ı karıştırmıştı ve V. Ioannes Palaiologos'la ortak olarak tahta geçen Ioannes Kantakuzenos, güçlü taraf olmak istiyordu. Bu sebepten Orhan Gazi'den yardım isteyen imparator, işbirliğini güçlendirmek amacıyla kızı Theodora'yı Orhan Gazi'yle evlendirdi. Orhan Gazi'nin Theodora'dan Süleyman Paşa, İbrahim, Halil, Kasım ve Fatma Hatun isimlerinde beş çocuğu oldu. Kantakuzenos, Balkanlar'da Bizans'ı tehdit eden Sırp Kralı Stefan Duşan'a karşı, Orhan Gazi'yi Bizans'a çağırdı. Gazi, oğlu Süleyman Paşa komutasındaki orduyu Selanik kentine gönderdi ve Duşan'ın Selanik'i ele geçirmesi engellenmiş oldu. 1352'de yine Kantakuzenos'un yardım isteğine karşılık veren Orhan Gazi, Süleyman Paşa'yı görevlendirdi ve Osmanlı ordusu Sırp ve Bulgarlara karşı Dimetoka'da zafer kazandı. Bu yardım karşılığında Kantakuzenos, 1353'te Gelibolu yarımadasındaki **Çimpe**(Çimbi) kalesini Osmanlılara bıraktı. Ancak Kantakuzenos'un izlediği iki yüzlü siyaset ve Papa'yı Osmanlılara karşı Haçlı Seferi'ne kışkırtması nedeniyle, Orhan Gazi, Kadıköy'ü ve Marmara adalarını Osmanlı topraklarına kattı.

Çimpe'nin Osmanlı'ya geçmesi Rumeli'nin fethine zemin hazırlamıştı. Çünkü Çimpe, Rumeli'ye geçişte önemli bir eşikti. Bunun üzerine yine Süleyman Paşa komutasındaki ordu tüm Gelibolu yarımadasını Bolayır ve Tekirdağ'a kadar fethetti.

Tehlikeyi gören Kantakuzenos, para karşılığında Çimpe'nin iadesini istediye de Orhan Gazi kabul etmedi. Böylelikle Bizans iyice Osmanlı kışkacına girmişti, bu yüzden Balkanlarda Sırp ve Bulgarlarla birlik olup Osmanlıya karşı hareket etme girişiminde bulunuldu. Rumeli hareketini yöneten Süleyman Paşa, Karesi topraklarındaki Türkmenleri Rumeliye'ye yerleştirmeye başladı ve **Çorlu**'nun da alınmasıyla Bizans, Osmanlı'nın Rumeli'deki varlığını kabul etmek zorunda kaldı. Bu arada Bizans

tahtındaki diğer hükümdar Palaiologos,

Orhan Gazi'nin Kantakuzenos'la olan anlaşmazlığından yararlanıp, Osmanlıyla iyi geçinme siyaseti izlemeye başlamıştı ve Orhan Bey'in Foça'daki Ceneviz korsanları tarafından kaçırılan oğlu **Şehzade Halil**'in kurtarılması için aracı oldu.

Sarışın, uzun boylu ve mavi gözlü olan Orhan Gazi, halk tarafından çok sevilirdi, ulemaya saygılı ve merhametli bir hükümdardı. Sık sık halkın arasına karışan ve dertlerini dinleyen Orhan Gazi, şahsiyetiyle nesillere örnek nitelikte bir padişahı. Kolay kızmayan bir yapısı olan Gazi, askerlerini ve

tebasını kendinden fazla korurdu ve çok adildi.

1359 yılında Rumeli Fatihi Süleyman Paşa, avlanırken atından düşüp hayatını kaybetti. Bu olay üzerine üzüntüsünden hastalanan Orhan Gazi'nin hayatı, 1362'de sona erdi.

Hepimizin bildiği üzere Necati Yener abimiz bu sene „Hasene“ derneğinin adına, yardıma muhtaç İslam kardeşlerimiz için Afrikan'ın ufak bir ülkesi olan Gabona seyahat etti. Bizde Tomurcuk Dergi komisyonu olarak siz değerli cemaatimiz için onunla kısa ama bir o kadarda samimi bir röportaj gerçekleştirdik. Abimizin orada yaşadığı olaylar bizi etkilediği kadar sizlere etkileyeceğine inanıyoruz

Tomurcuk Dergisi:

Oralara gitmeden önce içinde ne tür duygular vardı? Beklentilerin nelerdi?

Necati Yener:

Fakirlere, yardıma muhtaç insanlara ulaşmak ve geçimlerini nasıl sağladıklarını görmek istiyordum. Biz oradaki insanlarla aynı dini yaşıyoruz. Onların dinimizi nasıl yaşadıklarını çok merak ediyordum. Herşeyin aynı televizyonlarda yansıtıldığı gibi olduğunu fark ettim.

Tomurcuk Dergisi:

Gabona gidiş süreci nasıl gelişti?

Necati Yener:

Ben en başından beri bir Afrika ülkesine gitmek istiyordum. Bana Hasene tarafından ilk etapta Arnavutluk çıktı. Bende onlara Afrikada herhangi bir ülkeye gitmek istediğimi söyledim. Sağolsunlar anlayışla karşılayıp bana Gine Bissau ülkesini verdiler. Ama ebola virüsünden dolayı ülkeye giriş yasaklanmış. Bu nedenle sonuç itibarıyla görev yerim Gabon olarak belirlendi ve bismillah deyip yola revan olduk.

Tomurcuk Dergisi:

Kısaca bize oradaki insanların hayat şartlarından bahs eder misin?

Necati Yener:

Gabon fransız sömürgesine maruz kalmış bir ülke. Burada olduğu gibi, sanayi gelişmiş değil. İnsanların çoğu yardıma muhtaç ve çalışmıyorlar. Ufak bir azınlık balıkçılık, hayvancılık ve kerestecilikle uğraşıyorlar. Ama dediğim gibi ekonominin kötü olması nedeniyle insanların çoğu işsiz ve çok fakir. Gabon pahalı bir yer. Herşey ülkeye gelen turistlere göre uyarlanmış maalesef.

Tomurcuk Dergisi:

Bizim için normal olup, orada bulunamayan şeyler neler? Mesela su sıkıntısı var mı?

Necati Yener:

Su orada çok büyük bir sıkıntı. Başkentte bile suya ulaşmak zor. Şehrin tam ortasından nehir akmasına rağmen insanlar o suyu kullanamıyorlar. Ufacık evlerde dört beş aile yaşıyor. Anlayacağınız evler çok küçük ama aileler fazlasıyla büyük.

Tomurcuk Dergisi:

Gabon 'da ne kadar ve nerede kaldın?

Necati Yener:

Gabona sekiz günlüğüne gittim. Orada bir otelin bodrum katında kaldım. Normal otel odaları çok pahalıydı.

Tomurcuk Dergisi:

İnsanlar nasıl? Sizi nasıl karşıladılar?

Necati Yener:

Gittiğimiz ortamlarda insanlar bize hemen ilgi gösterdiler. Türkiye'yi ve türk insanını tanıyor ve seviyorlar. Kültürlerimiz benzer aslında. Onlarda bizim gibi sıcak kanlı, candan ve misafirperverler.

Tomurcuk Dergisi:

Kurbanları dağıtırken neler hissettin?

Necati Yener:

Çok acayıpti. İnsanların ete ihtiyacı olduğunu biliyordum. Etleri dağıtırken gabonluların gözleri parlıyordu. Bir nevi mutluluğu gözlerinden okuyabiliyordum. Vermek kadar güzel bir şey yok. Pek anlatılacak bir şeyde yok aslında. Anlatılmaz yaşanır ancak.

Tomurcuk Dergisi:

En duygulandığın anı bizlerle paylaşır mısın?

Necati Yener:

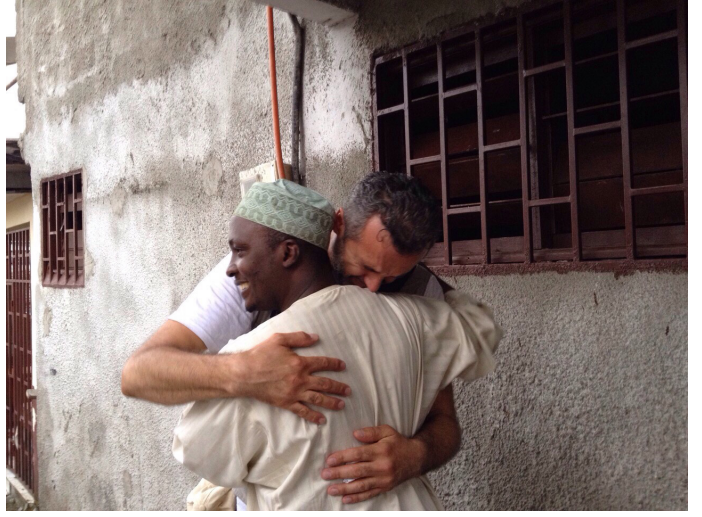
Bir gün tevafulken bir Kuran kursunu ziyaret ettik. Orada 100 talebe ders görüyormuş. Hemen tüm talebelere yardım yapmak istedik. Okuldan sorumlu olan hocamızla konuştuk ve öğrencilerin hepsine yardımda bulunduk. Hocam duygulandı. Ne ben onu nede o beni anlıyordu. Konuştuğumuz dil sevgi diliydi. O'nun mahcup ve üzgün hali beni çok etkiledi. Sonra ikimiz'de göz yaşlarımızı hakim olamayıp birbirimize sarıldık. O anı unutamıyorum. Uzun süre etkisi altında kaldım.

Tomurcuk Dergisi:

Son olarak cemaatimize söylemek istediğin bir şey var mı?

Necati Yener:

Ben herkese yardımlarından dolayı teşekkür etmek istiyorum. Teşkilatımızdan Allah (c.c) razı olsun. Bu konularda titiz davranıp mazlum ve mağdurlara kol kanat geriyorlar. Rabbim emeği geçen herksten razı olsun.

-Dil Yarası- GIYBET

Ali Halil

Kur'an-ı Kerim'de Allah (c.c) bazı şeyleri bizlerden yapmamızı isterken, bazılarını da yasaklıyor. Mesela namaz kılın, zekât verin, oruç tutun, fakir-fukaraya yardım edin, iyilikte bulun diye emrederken içki içmeyin, zina etmeyin, yalan söylemeyin, kul hakkı yemeyin, günahlardan kaçının diyor ve bu türlü kötülükleri de yasaklıyor.

Allahu Teala'nın Kur'an-da, bizlere şiddetle yasakladığı günahlardan birisi de „*giybet*“tir. Peki giybet nedir, nedemektir? Peygamber efendimiz (s.a.v) bir gün ashabına sorar: „Giybet nedir bilirmisiniz?“ Ashab-ı Kiram: „Allah ve Resulü daha iyi bilir“ derler, o zaman peygamber efendimiz (s.a.v): „Giybet, sizin bir insanın arkasından onun hoşlanmayacağı bir şekilde konuşmanızdır“ der. Ashab-ı Kiram: „Yâ Rasûlallah, peki o konuştuğumuz şey o insanda varsa, yani onun işlediği bir kusuru konuşuyorsak, bu da mı giybettir?“ diye sorarlar. O zaman Efendiler efendisi peygamberimiz (s.a.v): „Evet asıl giybet odur, eğer konuştuğunuz şey o insanda yoksa, yani o insanın işlemediği bir kusuru onun hakkında konuşuyorsanız, bu giybet değil iftira'dır, iftira ise giybetin iki katı daha büyük olan bir günahdır.“

Giybet bir insanın hoşlanmayacağı bir şekilde onun arkasından konuşmaktır. O insanın kusurlarını ortaya çıkarmaktır. Bunun için giybet çok çirkin, çok pis bir günahdır. Giybet insan onurunu kırıcı, insanı alçaltıkça alçaltan çok kötü bir davranıştır.

Allah dostlarından biri bir gün bir sohbet esnasında istemeyerekte olsa giybete karışır. Gece uyurken rüyasında melekler kendisine bir tabakta et sunarlar. Bu Allah dostu etin helal mi yoksa haram mı olduğunu sorar. Melekler etin domuz eti olduğunu söylerler. Bu sefer Allah dostu olan zat „Ben Müslümanım, benim dinimde domuz eti yemek haramdır ve domuz eti pistir“ der. O zaman Melekler „Sen domuz etinin necis olduğunu söylüyorsun, fakat dün arkadaşlarınla sohbet ederken domuz etinden daha pis olan insan eti yedin yani giybet ettin“ derler. Evet, giybet ölmüş insan etini yemek gibi çirkin bir iş, kötü bir ameldir.

Bunun için Allahu Teala Kur'an-ı Kerim de Hucurat suresi 12. ayette şöyle buyurmaktadır: „Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahdır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Biriniz diğerinizi arkasından çekiştirmesin. Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. O halde Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, tevbeyle çok kabul edendir, çok esirgeyicidir.“

Bu ayette giybet ölmüş insanın etini yemeye benzetilmekte ve giybet eden bir insanın ne büyük bir vahşet, ne kötü bir amel işlediği ortaya konmaktadır. Ölmüş insanın etini ancak aklını yitirmiş, insanlığını kaybetmiş, vicdanı bozulmuş insan bozuntusu bir canavar yiyebilir. İşte giybet etmek böyle bir caniliktir.

Toplum hayatımız için zehir olan giybet öyle

tahribat yapar ki, Müslümanlar arasındaki kardeşliği zedeler. Saygı, sevgi ve hürmeti kırar; birlik ve beraberliği bozar. Aile, akraba ve komşuluk bağlarını çözer. Düşmanlık tohumları eker. Emniyet ve itimat yerine, tecessüs ve şüphe yerleştirir. Huzuru kaçıır, hayatı zehirler, hayırlı amellerden elde edilen sevapları yakıp kül ettiği gibi yer, bitirir. Dünya ve ahiret hayatını harap eder.

Mahşer günü amel defterleri dağıtıldığı zaman insan bir bakar ki amel defterine bu dünya da iken işlediği salih ameller yazılmamış. Namaz kılmış yazılmamış, oruç tutmuş yazılmamış, sadaka vermiş yazılmamış ve birçok hayırlı işleri yazılmamış. Bunun aksine dünyada iken işlemediği günahlar amel defterine yazılmış. Bu adam Cenab-ı Hakka şikayet eder: „Ya Rabbi bu adaletsizlik niye.“. Allahu Teala cevap verir: „Ey kulum, doğru söylüyorsun, sen dünyada iken namaz kıldın, oruç tuttun, sadaka verdin ama gıybet ettin, başkalarının arkasından konuştun. Bunun için yaptığın hayırlı işler onun amel defterine ve onun işlediği günahlar da senin amel defterine yazıldı“ der. Gıybet kul hakkına girdiği için, sadece helalleşme ile afedilen bir günahdır. Yalnız herhangi kötü bir niyet olmadan, tarif ve tanıttırmak için söylenen söz ve hareketler gıybet olmaz. Fenalıktan sıkılmayan, işlediği günahla iftihar eden, yaptığı zulümlerden lezzet alan kimselerin yalnız hak ve maslahat için, kötülerden ve kötülüklerden sakındırmak için gıybetleri caiz olabilir. Yoksa ateş nasıl odunu yer bitirir, gıybet de sâlih amelleri yer bitirir.

Âlemlere rahmet olarak gönderilen peygamber efendimiz (s.a.v)'in bir hadisi ile bu yazımıza son verelim inşallah: „Kim bana iki çene arası ile (yani dili ile) apış arasını (avrat mahallini) koruyacağına dair söz verirse ben de onun cenneti kazanacağına söz veririm.“

Gıybet

Gıybet bir hastalıktır, cerahat gibi akar
Harama giden yolu, kendiliğinden açar
Ateş halkalarından. boynuna kemend takar
İnsanın amelini, zedeleyip parçalar

Gıybet edenler her dem, durmadan yanlış yapar
Sonra döner kendine, nefsine zehir katar
Ölü eti gibidir, onu durmadan tadar
İnsanın amelini, zedeleyip parçalar

Gıybet, yalan her zaman; kendine mesnet arar
Yalancıların mumu, yatsıya kadar yanar
Doğru yoldan sapanlar, her yolu mubah sayar
İnsanın amelini, zedeleyip parçalar

C. Turan

G.E.M. *Magazin*

değerli hocamızla güzel bir röportaj...

Adı: Hüseyin
Soyadı: Kızıltepe
Doğum tarihi: 19.06.1964
Doğum Yeri: İstanbul
Memleket: Trabzon
G.E.M. Görevi: Temel Dini Bilgiler, Almanca Din dersi,
Genel Kültür
Hobiler: Bisiklet sürmek, yüzmek, Kitap okumak,
İnsani ilişkiler
En sevdiği yemek: „Annemin Köftesi“
En sevdiği içecek: Ayrar
En sevdiği Kitap: Muhabbet, Sevgi
En sevmediği şey: Nefret, Düşmanlık, Kin
En sevdiği Müzik: Orhan Gencebay – Hatasız Kul
olmaz
En sevdiği İlahi: Severim ben seni candan içeri
En sevdiği ilahi Yazarı: Yunus Emre
Örnek aldığı şahsiyet: İmamî Maturidî
En komik anı: 2013 yılında düzenlenmiş olan İstanbul
gezimizde bir kız öğrencimizle yaşadığımız komik bir
anı paylaşmak istiyorum. Gezi süresi boyunca,
burada ismini vermek istemediğim hanım kızımızla
şakalaşıyorduk. O gün yine öğrencime bir latife
yapmak istedim ve ona: „Aya bakdım seni gördüm,
sana baktım, ayı' gördüm“ cümlesini sarf etdim. Bu
şekilde otobüste komik anlar yaşandı.
Öğrencilerinize tavsiyeleriniz: Sorgulamaktan
vazgeçmeyip, sorularına cevap arasınlar. Hz. İbrahim
gibi olsunlar.

...ve ana sınıf çocuklarımız

KARDEŞLERİN KARDEŞLİKLERİ

Adem Sarac

Bilindiği gibi “kardeş”; aynı anne ve babadan doğan ve ortak değerlere sahip olan kimselere denir. Kardeş denildiği zaman, genellikle akla ilk gelen budur ve doğrudur. Bu kardeşlik türüne “soy-sop kardeşliği” denir. Ancak bunun üstünde bir de “din-inanç kardeşliği” vardır ki, biz bu yazımızda kısa da olsa bunun üzerinde duracağız.

“İslâm kardeşliği” her şeyden önce bütün ilkeleriyle “akîde” yani “inanç” temeli üzerine kurulmuştur. Bunun en büyük delillerinden biri “Mü’minler ancak kardeşlerdir” bir diğer anlamda “Ancak mü’minler kardeşlerdir” (Hucurât, 49/10) Âyet-i Kerîme’sidir. Görüldüğü gibi burada açıkça “ancak îmân bağı” ile bir araya gelenler kardeş olarak kabul edilmektedirler. Memleketi, milliyeti, ırkı, rengi, cinsiyeti ne olursa olsun, hangi dili konuşuyor olursa olsunlar, Müslüman oldukları sürece, bunların hepsi birbirleriyle kardeşlerdir. İşte bundan dolayı inanan insanları birbirlerine bağlayan en öncelikli bağ, hiç şüphesiz ki inanç bağıdır. Ve bu bağ, bütün bağların üstündedir.

Başka hiçbir şey olmasa bile şu Hadîs-i Şerîf kardeşliği ne güzel anlatıyor bize...

“Zandan sakınınız. Çünkü zan (yersiz kanaat, itham), sözlerin en yalan olanıdır. Başkalarının (özel) konuştuklarını dinlemeyin, ayıplarını araştırmayın, birbirinize karşı öğünüp böbürlenmeyin, birbirinizi kıskanmayın, kin tutmayın, yüz çevirmeyin. Ey Allah’ın kulları! Allah’ın size emrettiği gibi kardeş olun!”

“Müslüman Müslüman’ın kardeşidir: Ona haksızlık etmez, onu yardımsız bırakmaz, onu küçük

görmez. (Rasûlullah Aleyhisselâm mübarek göğsüne işaret ederek) **Takvâ buradadır, takvâ buradadır!”**

“Kişiye, Müslüman kardeşini hor görmesi kötülük olarak yeter. Müslüman’ın her şeyi, kanı, namusu ve malı Müslüman’a haramdır!”

“Şüphesiz ki Allah, sizin bedenlerinize, görünüşünüze ve mallarınıza değil, kalplerinize kıymet verir.”

“Birbirinize haset etmeyin. Başkalarının ayıplarını araştırmayın, (özel) konuştuklarını dinlemeyin, müşteri kızıştırmayın. Ey Allah’ın kulları! Kardeş olun!”

“Birbirinizle alâkayı kesmeyin! Birbirinize sırt dönmeyin! Birbirinize kin tutmayın! Birbirinize haset etmeyin! Ey Allah’ın kulları! Kardeş olun!”

“Birbirinizle alakayı kesmeyin! Biriniz bir başkasının satış pazarlığı üzerine satış yapmasın!” (Müslim, Birr 28-34).

Evet... “Müslüman Müslüman’ın kardeşidir” Kardeş ile kardeş olmak! Kardeşi kardeş bilmek! Kardeşi candan arkadaş ve sadık dost bilmek! Kardeşlerle her şeyi paylaşarak, “paylaşım kardeşi” olmak! Bollukta ve darlıkta, sevinçte ve kederde, sağlıkta ve hastalıkta, her zaman ve her yerde kardeşle kardeş olmak! Kardeş ile kardeşçe geçinmek! Kardeşi kardeş gibi sevip sayarak kollamak! Kardeş ile kardeşlik için her şeyi göze almak! Sadece konuşmak ya da dinlemek değil, kardeşliğin gereğini bilfiil yaşamak! Bütün bunlar olmadan kardeşlik iddiası boş laftan öte geçmez.

Kur’ân ve Sünnet çerçevesi kardeşlik, kardeşin her şeyi ile ilgilenmekten öte, hayatı paylaşmayı ister. Kısaca ifade etmek gerekirse, İslâm kardeşliği, bütün hayatımıza yansımaları gereken bir hayat biçimidir.

Her şeyimizde olduğu gibi, İslâm kardeşliğinde de, sözden fiiliyata geçişte en güzel örnek Peygamberimiz Aleyhisselâm ve Sahâbe-i Kirâm’dır. “Peygamberimiz ve Ashâb’ı en güzel örnektir” demek başka, “en güzel örneği örnek almak” ise başkadır.

İslâm kardeşliği soy-sop kardeşliğinden daha önde geldiği için, ırk, ülke ve sınır tanımaz bir muhtevaya sahiptir. Çerçevesi bütün Müslümanları içine alır. Kardeşlerin kardeşliklerini sözden öte, fiiliyatta isteyen bir kardeşliktir bu. Kardeş, kardeşini gerçekten kardeş bilirse, kardeş, kardeşine kardeşçe davranır. Kardeşin kardeşine kardeşçe davranmadığı yerde, kardeşlikten söz edilemez!

Dünyanın neresinde olursak olalım bir Müslüman olarak, Müslüman kardeşlerimizin dertleriyle dertlenmeli, onları görüp gözetmeliyiz. Ne olursa olsun, kardeşlerimizden asla kopmamalıyız. Peygamberimiz Aleyhisselâm’ın buyruklarına dikkat etmeliyiz...

“Müslüman Müslüman’ın kardeşidir. Ona (Müslüman Müslüman’a) zulmetmez; onu haksızlık edenin eline bırakmaz (tehlikede bırakmaz, düşmana teslim etmez)! Bir kimse, Müslüman kardeşinin ihtiyacını yerine getirirse (görürse), Allah da ona yardım eder (onun ihtiyacını görür). Bir kimse bir Müslüman’ın bir sıkıntısını giderirse (sıkıntısından kurtarırsa), Allah da ona mukabil kıyamet gününün sıkıntılarından birini giderir! Bir kimse bir Müslüman’ın ayıbını örterse, Allah da kıyamet günü onun ayıbını örter!” (Buhârî, Kitâbu’l-Mezâlim ve’l-Gasb, 3).

Sadece bu Hadîs değil, kardeşlik konusunda çokça Hadîs-i Şerîf vardır. Kur’ân ve Sünnet, İslâm kardeşliği üzerine çok ciddi talimatlar veriyor bize. Biz bunca Âyet ve Hadîsler’i ezberlesek bile, İslâm ahkâmına göre yaşamadığımız sürece bir şey ifade etmez ki! Öyleyse hem okuyup öğreneceğiz ve hem de hükmünce amel edeceğiz!

“İslâm’da kardeşlik” dendiği zaman ilk akla gelen meşhur Muhâcir-Ensâr kardeşliğidir. Tarihte böyle bir örneğin bir benzeri daha yoktur. Fakat bir dergi makalesi içine sıkıştırmayı edebe aykırı bulduğumuz için, sadece adını vererek geçiyoruz.

Her şey bir yana, bize **“kardeşlerim”** diyen ve

bizi gerçekten **“kardeş”** bilen bir Peygamberimiz var bizim. (Müslim, Taharet 39). O’nun, bu içten hitabına ve kardeşlik çağrısına karşı, bizim kardeşlik durumumuzu yeniden gözden geçirmemiz gerekiyor!

“Birbirinize kin tutmayınız, (birbirinize) hased etmeyiniz, (birbirinize) sırt dönmeyiniz ve ilginizi kesmeyiniz. Ey Allah’ın kulları, kardeş olunuz. Bir Müslüman’ın, din kardeşini üç günden fazla terk etmesi (küsüp darılması) helâl değildir.” (Buhârî, Edeb 57, 58, 62; Müslim Birr 23, 24, 28, 30-32).

Çok önemli olduğu için altını çizerek tekrarlayalım ki, hangi memleket ve milletten olursa olsun, Müslüman olduğu sürece, onlar bizim kardeşlerimizdir. Kardeşlerimize karşı kardeşlik görevlerimiz vardır. Bu görevleri de elimizden geldiğince yapmaya çalışıyoruz.

İslâm kardeşliğinin bir yönü daha var ki, çok önemli olduğu halde, her nedense genellikle gözden kaçır. Başka memleket ve milletler, Müslüman oldukları sürece bizim kardeşimiz oluyorsa; anne ve babamız, anne baba bir kardeşlerimiz, eşimiz, çocuklarımız ve yakınlarımız bu kardeşlikte, diğer kardeşlere nazaran iki defa daha fazla hak sahibidirler. Yani hem anne babamız ve hem de Müslüman kardeşimiz, hem eşimiz ve çocuklarımız, hem de Müslüman kardeşlerimiz!

Lütfen dikkat ediniz; Müslüman Müslüman’a dargın olmayacaksa, yakın akrabalarımız arasındaki dargınlıkları nasıl anlayacağız? Anne ve baba çocuklarına dargın, çocuklar anne ve babalarına dargın, eşler birbirlerine dargın olurlarsa, bunların İslâm kardeşliğini yeniden gözden geçirmeleri gerekmiyor mu? Duyuyor musunuz beni ey Müslüman kardeşlerim! Kendi anne ve babasıyla, kendi çocuklarıyla, kendi eşiyle dargın olup, bunu sürdürenler, kıyamet günü Allah’a nasıl hesap verecekler? Rasûlullah Aleyhisselâm’ın mübarek yüzlerine ne yüzle bakacaklar?

Öyleyse dargınlık ve kırgınlık putlarını kıralım artık! Her birimiz birer İslâm kardeşi isek, kardeşlerimizle kardeş olalım! Kardeşliği, kardeşlik ilkesini koyan Allah ve Rasûlü buyruğu çerçevesinde yaşayalım!

Peygamber Efendimiz bizden bunu istiyor çünkü!

Sallallahu aleyhi ve sellem...

Avrupada Şuurlu gençlik!

İbrahim Kızıltepe

Bewusste Jugend in Europa!
Bismihi!

Bir gençlik
Bir gençlik
Bir gençlik

Öyle bir gençlikki, şuurlu; hakikati gören, peygamberimizi (sallahualayhi vesellem)'i ve sahabeyi örnek almış, nerede olursa olsun Allah cc ile beraberliğini hiç unutmayan, attığı her adımı islam olan bir gençlik. İşte ben bu gençliği avrupanın tam ortasında görmek istiyorum.

Biliyorum zor diyeceksiniz ama inanın çok daha zorlu yollardan geldi geçti büyükler, asrı saadete bir bakalım isterseniz;

Musab'lar, Habbap'lar, Bilal'ler (Radyallahüm ecmain)

hepsi tarihin en delikanlı gençleri olarak çıkıyor karşımıza. Yakışıklılık desen onlarda var, zenginleri de var fakirleri de, her türlü imkanları var ama tüm haramlara dur demişler, yapılması gerekenlere işkenceler çekselerde göğüsgermişler, zorlukları İmanlarının büyüklüğünce yüklenmişler! Zorlar kolay gelmiş, işkencelerin onlara cennetin kapılarını araladığını sanki görmüşler! Şuurlu gençler tarih boyu çıkmış karşımıza, İmam-ı Şafilere, Numan bin Sabitlere, veysel karanilere, yunus emreler gibi yiğit gençler yol gösterir gençlere! Nakşi bendler, abdul-

kadir geylaniler, mevlanalar ve nice yiğitler, yiğitlik destanı yazmışlar. Fatihler, yavuzlar, süleymanlar ayrı bir güzellik gösterirler, liderlik nasıl olur diye! Ve büyüklerimiz gelir çıkar karşımıza, avrupaya gelmişler ve temiz kalmanın hürmetine Allah cc mescitler açtırmış onların eliyle Avrupanın göbeğine! Ve onların çocukları gelmişler çocuk yaşta veya delikanlılık çağında Anavatandan, avrupanın göbeğine. Onlarda camii cemiyet adabını millî görüş teşkilatlarının büyüklerinden ve hocalarından öğrenmişler. Nesiller, nesilleri kovalamış. Dünkü çocuklar baba olmuş, telaşlar çoğalmış zaman daralmış! Bu güne gelinmiş, Namaz kılan, kıldığı namazın kıymetini bilen bir genç kitle olmuş, Ramazan orucu haricinde bol bol nafil oruç tutan, geceleri kalkıp Allah cc

ile beraber olmanın zevkini çıkaran gençler olmuş, kur'an ile bağıni sağlamlaştırmış, sohbet olan yere hemen çöküp oturan bir genç kitle olmuş. Hamd olsun, masal değil bu yazdıklarım, maşallah böyle bir gençlik var, yeterli sayıda değil tabii biz bütün gençlerimizin, aldıkları her nefesin bilincinde, şuurlu genç olmalarını istiyoruz! Dua ediyoruz ashabı kiramın, Ali'leri, osman'ları, abdullah'ları gibi gençlerimiz olsun diye!

Ama olmaz, yapılmaz, zaman değişti gibi bahanelerin arkasına saklanmanında doğru olmadığına inanıyorum!

Bazı başlıklar vermek isterim şuurlu yaşam için önem arzeden!

De ki:
Namazım,
ibadetlerim,
hayatım ve
ölümüm,
alemlerin Rabbi
Allah içindir.

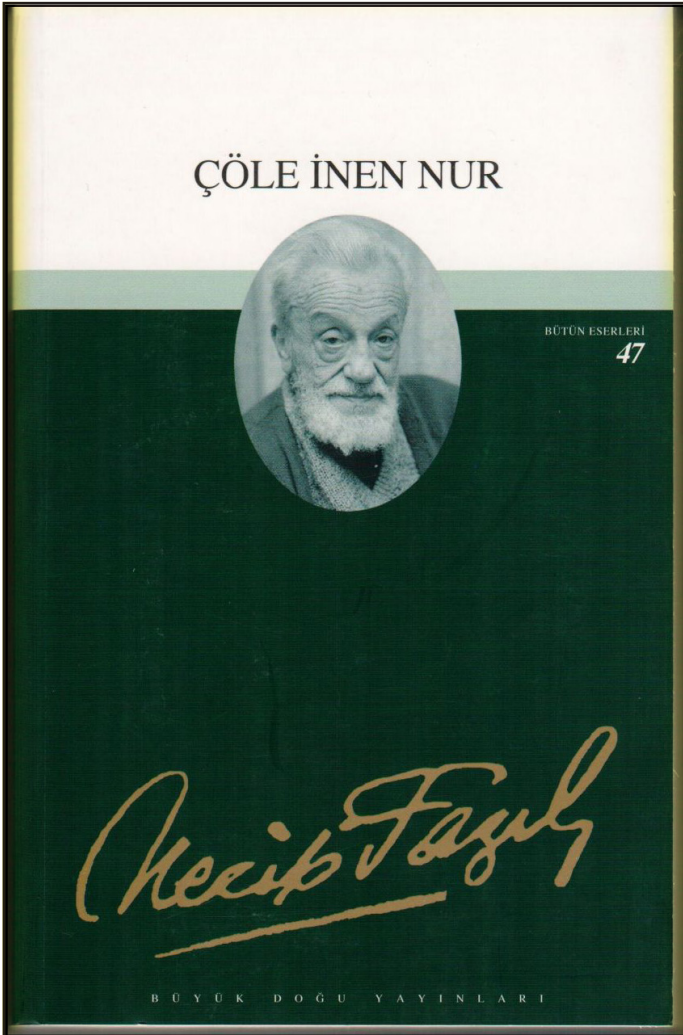
(En'am, 162)

- Namazlarından taviz vermeden huşû içinde kırlarlar!
- Faydasız işlerle ve boş sözlerle uğraşmazlar, zamanlarının kıymetini bilirler!
- fakirleri korur gözetirler, yetimlere bakarlar, yardım istendiğinde maddi veya manevi tereddüt etmeden tüm imkanlarını seferber ederler!
- namuslarını korurlar, harama el uzatmaz, uzattırmazlar! Gözlerini, kalplerini, haramdan korurlar! Allah cc den korkarlar!
- Emanet edildimi bir şeyler, her ne olursa olsun O emanete ihanet etmezler! Allah'ın vermiş olduğu kendi canlarını da emanet olarak algılar ve kendilerinin de sigara ve kötü alışkanlıklardan korurlar!

- verdikleri sözde dururlar, söz anlaşmadır bilirler! Bu başlıkların altının çokca güzel yazıyla dolması gerekir, sohbetlerimizde bunlara değinmeye çalışıyoruz, gençlerimizin gözlerinde şuurlu genç olmak istedikleri gerçekten belli oluyor. Bunu samiyetimle söyleyebilirim, ama etraf, arkadaş, çevre engelliyor! İnşallah olacak, olması için bizimde takva elbisesini giymemiz gerekiyor, eğer biz (şimdiki büyükler) camiye cemaate devam edersek bizim gençlerimizde bizi takip edeceklerine inanıyorum, gençlerimizi tebrik ediyor, sohbetlerde daha fazla gencimizi görmek istiyorum!

El-miskin dua bekler.

Kitap Önerimiz

Allah Resulünün mübarek hayatları... Eserin yazılışı bir hayli maceralıdır. İlk olarak 1950 tarihinde kaleme alınmış, 1952 Büyük Doğu'larında "Allahın Sevgilisi" ismiyle pek kısa bir bölümü tefrika edilmiş, 1956'da bu kez "O" başlığıyla yayınlanmaya başlamış, fakat yarım kalmış ve arada birkaç eksik kalan teşebbüsten sonra, 1969'da nihai şekline ve ismine kavuşmuştur. Çöle İnen Nur, Siyer kitaplarının alışılmış anlatımlarından farklı bir üslubu yansıtıyor. Eserin takdiminde bu farklılık şöyle ifadelendirilmektedir: "Tefsir, Hadîs, siyer ve nakil olarak en emin kaynaklardan devşirili ve kaynaklarını tek tek göstermek tasasından uzak bu eser, "Başlangıç" yazısında da belirtildiği gibi, sadece iman sahiplerine hitap edici, hiçbir aklî teftiş, tespit ve ispat gayretine düşmeyici, mutlak "doğru" üzerine hissî ve teessürî bir çatı kurucu ve eğer bir kıymeti varsa onu bu noktada toplayıcı bir denemedir; ve akla verdiği pay, onu bazı noktalarda yine akılla iptal etmekten ibarettir. Bu bir ilim değil, sanat eseridir ve ilmin içini ve dışını tahkik selâhiyetinde olmadığı mukaddes kapıya, ancak, inanmış ve teslim olmuş sanat tavrıyla sokulmaktan başka çare yoktur."

2015 Dini Günler

11 R.EVVEL 1436 - 02 OCAK-2015 - MEVLİD KANDİLİ

1 R.AHİR 1436 - 22 OCAK-2015

1 C.EVVEL 1436 - 20 ŞUBAT-2015

1 C.AHİR 1436 - 21 MART-2015

1 RECEB 1436 - 20 NİSAN-2015 - ÜÇ AYLARIN
BAŞLANGICI

4 RECEB 1436 - 23 NİSAN-2015 - REGAİB KANDİLİ

26 RECEB 1436 - 15 MAYIS-2015 - MİRAC KANDİLİ

1 ŞABAN 1436 - 19 MAYIS-2015

14 ŞABAN 1436 - 01 HAZİRAN-2015 - BERAT KANDİLİ

01 RAMAZAN 1436 - 18 HAZİRAN-2015

26 RAMAZAN 1436 - 13 TEMMUZ-2015 - KADİR GECEİ

29 RAMAZAN 1436 - 16 TEMMUZ-2015 - AREFE

01 ŞEVVAL 1436 - 17 TEMMUZ-2015 - RAMAZAN BAYRAMI

01 ZİLKADE 1436 - 16 AĞUSTOS-2015

01 ZİLHİCCE 1436 - 15 EYLÜL-2015

09 ZİLHİCCE 1436 - 23 EYLÜL-2015 - AREFE

10 ZİLHİCCE 1436 - 24 EYLÜL-2015 - KURBAN BAYRAMI

1 MUHARREM 1437 - 14 EKİM-2015 - HİCRİ YILBAŞI

10 MUHARREM 1437 - 23 EKİM-2015 - AŞURE GÜNÜ

1 SAFER 1437 - 13 KASIM-2015

1 R.EVVEL 1437 - 12 ARALIK-2015

11 R.EVVEL 1437 - 22 ARALIK-2015 - MEVLİD
KANDİLİ

Gurbette Hayat

-2-

Hüseyin Kızıltepe

İlk sayımızda, gurbetçinin geçmişini kısa kısa anlatmaya başlamış ve 80 li yılların başlarında insanımızın kendi düzenini kurmaya başladığından sonra, düşünce bazında ayrışmaya başladığını yazmıştım. O zamanlar, Vatandaşını hiçbir şekilde sahiplenmeden kendi kaderine terkeden Türkiye devleti, kendi içerisinde yine askeri darbe ile çalkalanıyor ve halkına zulmediyordu. Türkiye’de yaşanan fikir çatışmaları aynı şekilde Almanya’ya taşınıyor Türkler teşkilatlanıyordu. Müslümanlar, Milli Görüşçü, Süleymancı, Nurcu, Kaplancı gibi farklı guruplara ayrılmış birbirini tekfir edecek kadar ileri gitmişlerdi. Türkiye’de siyasi yasaklı olanlar bir yolunu bulup Avrupaya geliyor, burada örgütleniyor, anavatanlarını kendi siyasi düşünceleri doğrultusunda “kurtarmaya” çalışıyorlardı.

Aalen’de ilk yazımda bahsettiğim gibi, Kanal Str.’de açtığımız ilk camimiz diğer bilinen gruptan bağımsız kurulmuş, her görüşten insanımızı içerisinde barındıran bir yapıya sahipti. Mali çıkarlar gereği, DTİB’in Aalen merkez camine imam teklifi cazip karşılanmış ve her kesimden kabul görmüştü. İlk hocamızın ardından sevgili hocamız İsmail Karagöz camimize imam tayin edilmiş ve bizlerin kısa zamanda gönlünü kazanmıştı. O zamanki yönetim ve cemaatin İsmail hocamla birlikte, üstün gayretleri neticesinde, şehir merkezinde, Stuttgarter Str.’de, ilk mülkü bize

ait olan cami, Banka kredisi kullanmadan alınmış, tapusu DİTİB üzerine çıkarılmıştı.

İsmail hocam Allah selamet versin, gözüpek, atak, doğrularından sapmayan yapıda birisiydi. Gençlerle haftalık akşam sohbetleri yapıyor, islami nitelikte bir gençlik yetişmesi için hep birlikte gayret ediyorduk. Bu çalışmaların içerisinde İSLAMDA AİLE HUKUKU adı altında bir bilgi yarışması hazırlayan hocam, konsolosluğa şikayet ediliyor ve neticesinde Türkiye’ye geri dönmek zorunda kalıyordu.

İsmail Karagöz hocamın zorunlu gidişi, daha sonra onun yerine gelen Abdurrahman hocanın bizlere karşı sergilediği katı tutumu bizi camiden uzaklaştırmış, fikirlerimizi özgürce konuşabileceğimiz bir yer arayışına bizi sürüklemişti. Gençler olarak her hafta yaptığımız dersleri ev sohbetlerine dönüştürmüş ve her hafta başka bir arkadaşın evinde Said Havva’nın İSLAM adlı eserinden dersler yapmaya başlamıştık. Bu derslerin biri Hüseyin Uzun kardeşimin evinde yapılırken Stuttgart tan Sami kardeşim bizi ziyarete gelmişti. O zamanlar Türkiye gazetesi muhabiri olan Selim abimiz, bizimle o toplantıda reportaj yapmak için gelmiş, yapılan söyleşi sonrası bizi davamızda haklı bulmuştu.

Bundan sonra Aalen’de zaten var olan Milli Görüş
Tomurcuk 22

temasları hızlanıyor ve ev sohbetleri şeklinde yapılan derslerle büyükler arasında da teşkilatlanıyordu. İlk kurucu heyeti yedi kişiden oluşuyordu. Nihat Kızıltepe, Selim Okutan, Ahmet Temur, Özkan Kara-ömer, Hüseyin Öztürk, Hasan Kızıltepe ve Hüseyin Kızıltepe. Allah (c.c.) Ahirete göçmüş olan sevgili babama, Özkan abime ve Hüseyin abime gani gani rahmet etsin. Bizleri cennetinde buluştursun İnşaal-lah. Büyüklerimiz yaptıkları istişare sonucu Selim abimizi başkan seçmişler ve yer arayışına başla-mışlardı. Kısa bir süre sonra Aal Str.'de ki ilk Milli Görüş camii kiralanmış ve restore çalışmalarına başlanmıştı. Allah selamet versin Ömer Selcuk ve Ramazan Demirer abilerimizi hayırla yadetmeden geçemeyeceğim, onlarında her iki caminin yapımın-da çok emekleri olmuş haftalarca üstün bir gayret ve beceri ile çalışmışlardır.

Evet dostlar kısa ve kaba hatları ile yakın tarihi-mizi hatırlatmaya, genç nesillere bu günlere nasıl gelindiğini anlatmaya çalıştım. Detaylı bilgi için büyüklerinizi arayın, onların gönlünü yapın ve onları konuşturun.

İlk başkanımız Selim Okutan, sonra Ahmet Temur, sonra Hasan Kızıltepe, sonra Haydar Mısırlıoğlu, sonra Mustafa Demirtaş olmuştur. Ulmer Str. de ki şuan ki yerimiz Haydar abi döneminde alınmış olup, borcu ve ek binaları Mustafa kardeşimin uzun soluklu başkanlığı döneminde bitirilmiştir. Yazımı, maksadı Allah (c.c.) rızası olan, cami ve teşkilat yönetiminde görev almış tüm kardeşlerime teşekkür ve dua ile bitirirken, camimizin yeni başkanı İsmail Çoşkun kardeşime ve ekibine başarılar dilerim. Allah her birinizi cennetine koysun sizlerden razı olsun.

Bayramlar Bayram Ola

Güneş yükselmeden kuşluk yerine
Bir adam camiden döndü evine
Oturdu sessizce yer minderine

Kızı "Bayram" dedi, yalın ayaklı
Adam "Bayram" dedi, tam ağlamaklı...

Eli öpüldükçe içi burkuldu
Konuşmak istedi, dili tutuldu
Güç belâ ağzından bir "off!" kurtuldu

Oğlu "Bayram" dedi, sırtı yamalı
Adam "he ya" dedi, gözü kapalı...

Düşündü kış yakın, evde odun yok
Tenekede yağ yok, çuvalda un yok
Yok yoka karışmış; tuz yok, sabun yok

Avrat "Bayram" dedi, eğdi başını
Adam "evet" dedi, sıktı dişini...

Çalışsa ne iş var, ne cepte para
Dağ oldu içinde büyüyen yara
Dikti gözlerini karşı duvara

Takvim "Bayram" dedi, silindi yazı
Adam "öyle" dedi, bağrında sızı...

Döndürse yönünü herhangi dosta
Yaralı, gariban, dul, yetim, hasta
Yıllar, aylar, günler erirken yasta

Yer-gök "Bayram" dedi, ağzını açtı
Adam "Bayram" dedi, evinden kaçtı...

Peygamberimiz'den tavsiyeler

Hurma:

Efendimiz (s.a.v) hurmanın doyuruculuğunu açıklamak için Hz. Aişeye “Ya Aişe evinde hurma olmayanlar açtırlar” buyurmuştur. Bu sözü iki veya üç defa tekrarlamıştır.

Hurma neden tüketilmelidir?

Uzmanlar, hurmanın sağlık açısından son derece faydalı bir meyve olduğunu açıkladı. Ramazanlarda oruç açarken **çok** tüketilen hurmanın aslında yıl boyu tüketilmesi gerektiğini ifade eden uzmanlar, faydalarının saymakla bitmeyeceğini belirtiyor. Hurma sofralarımızı süsleyen bir meyve olmasının yanı sıra, faydalarıyla da adından söz ettirmektedir.

Bünyesinde çok sayıda vitamin ve mineral bulunduran hurma, insan sağlığı açısından oldukça faydalı bir besin kaynağıdır. Bir hurma içerisinde mükemmel derecede magnezyum, kalsiyum ve potasyum içermektedir. A vitamini açısından da zengin olan bu meyve, aynı zamanda içerisinde kalp sağlığına yararlı mineraller bulunduruyor. O açıdan hurmayı bir meyve yada şekerleme olarak görmemiz gerekir.

Hurmanın faydaları nedir?

- 1) Sindirim sistemine iyi gelir
- 2) Kalp problemlerine ve kansere karşı etkilidir
- 3) Emzirme döneminde süt miktarını artırır
- 4) Göz sağlığına karşı etkilidir
- 5) Kolesterolü düşürür
- 6) Karaciğerin yağlanmasını engeller
- 7) Cilde iyi gelir, erken yaşlanmayı önler
- 8) Hafızayı geliştirir
- 9) Damar tıkanıklığını engeller
- 10) Kansızlığa iyi gelir
- 11) Mide ve bağırsak hastalıklarına iyi gelir
- 12) Bel ve sırt ağrılarına iyi gelir

Takke ve mesh:

Resûlullah (s.a.v) şöyle buyuruyor: „Şüphesiz bizimle müşrikler arasındaki fark, takkeler üzerindeki sarıklardır.”

Bir başka hadislerinde Peygamberimiz (s.a.v) „, Yahudiler, namaz kılarken nalın veya mest ile ayaklarını örtmezler. Siz onlara muhalefet edin, nalın veya mest giyinin”, diye buyurmuşlardır.

Takke takmanın faydaları ve kuralları nedir?

Takke başı aşırı sıcaktan ve soğuktan korur. Nitekim

bu maksatla giyilen şapkaya bile fetvalarında cevaz vermiştir âlimlerimiz. Tuvalete girerken başta takke bulundurma âdaptandır, sünnettir. Namazdada baş örtmek sünnettir. Sadece sıcaktan veya hafiflemekten dolayı namazda başı açık bırakmak, mekruh görülmüştür. Bir de namazda tevazu ve huşû maksadı ile başı açık bırakmakta bir kerahet yoktur, denilmiştir. Bununla beraber deniliyor ki, tevazu ve huşû, bir kalb işidir. O halde kalb ile tevazu ve huşûda bulunup başı örtmek daha iyidir. Yine denebilir ki, tevazu ve huşû maksadı ile başı açık bırakmak, kalbdeki tevazu ve teslimiyetin bir dış görüntüsüdür. Bunun için iyidir. Şu kadar var ki, namaza başlarken sadece tevazu ve huşû maksadı ile başları açık bırakacak kimseler pek az bulunur.

Mesh kullanmanın faydaları ve şartları?

Abdest için ayaklarda mest kullanmak ve mestler üzerine mesh yapmak bir ruhsattır ve kolaylıktır. İslâm kolaylık dinidir. Mesh giyinildiği durumda günde bir kere ayağı yıkayarak abdest alınabilir, abdestli olarak mesti ayağa giyinildiğinde bir gün bir gece mesti çıkarmaksızın her abdest alışta mestin üzerine sadece mesh etmek yeterlidir. Şafîlere göre, ayağa giyilen mesh veya çorap su geçirmeyecek kadar sağlam olmalıdır. Hanefîlere göre mesh veya çorap, kendisiyle ayakkabısız olarak yaklaşık üç mil, yani on iki bin adım, yani altı kilometre yürünebilecek kadar sağlam olmalıdır.

Temiz olan ve ayağı sıkı kavrayan ayak giysileri üzerine mesh yapmak caizdir. Kalın ve sıkı dikişli olması ve dayanıklı olması şartıyla çoraplar üzerine mesh yapılabileceği konusunda görüş birliği vardır. Demek; meshler abdestli olarak giyiliyor; giyildikten sonra yolcular için üç gün üç gece; yolcu olmayıp evinde bulunanlar için ise bir gündüz ile gecesinde, yani yirmi dört saat ayakta kalıyor. Eğer süresinden önce ayaktan çıkarılacak olursa, yeniden abdest alınıp ayaklar yıkanarak giyilebilir.

Kurtul...

Cehalet sürüsü topyekün, hakka karşı bilenmiş,
Çukurlar kazılı haramdan, kanallarda gizlenmiş
Nurdan uzak bir düzen, ayıplarla süslenmiş
Teferruat olmuş, bir namaz, bir iman
Hakka boyun eğmeden kurtulamazsın ey İnsan

Sahnelerde şarkılar, alkışlarla destekli
Sarhoşlarsa ölürlen, ayyaşlıktan emekli
Namazsız bir yaşamla, Rab katında lanetli
Ne haya kalmış, ne edep ne izân,
Rakı akarken damarda, kurtulamazsın ey İnsan

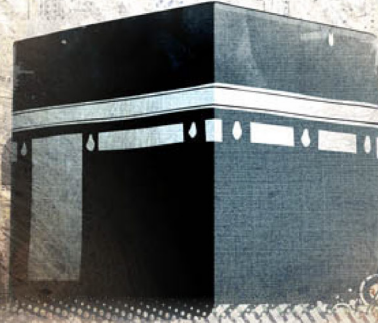
Herkesin kalbi temizmiş, kurusıkı hayaller
Alimler arka planda, göz önünde gafiller
Camiler ise bomboş, şirk yuvası sahiller
Kalp temizliği yetersiz, kurulunca O mizân,
Hakka secde etmeden, kurtulamazsın ey İnsan

Beşer yüzlü hayvanlar, diskotekte azıtır
Pervasız bir müzikle sapıklığını yansıtır
Unutmuş hak Nebiyi, Atasını (!) yaşıtır
Peygamberden bihaber, nasıl döner bu devran?
Güliden mahrum yaşarsan kurtulamazsın ey İnsan

Bakar kör bir zihniyet, imanları çalınmış
Medyatik bir sistemle, haram helal kılınmış
Kuran tozlu raflarda, rahlelerden alınmış
Şu üç günün ardından, kurulunca bir divan
ALLAH deyip toparlan kurtuluver ey İnsan!!

F. Uzun

Fetih ve Gençlik

Sezai Çabuk

Fetih'in kelime anlamı „açma“, „başlatma“ demektir.

Allahü Teala, ilk insan Adem (as)ı peygamber olarak görevlendirerek, insanlığın gönlüne FETİH tohumları eker. Bu tohumun özü TEVHİD inancıdır. Daha sonra gelen bütün peygamberler de gönüllerde TEVHİD İNANCININ yerleşmesi için mücadele etmişlerdir.

Nuh (as)ın insanlığın hidayeti için verdiği mücadele, çektiği çileler, inananların gemi ile kurtuluşu insanın fethidir.

Musa (as) ın kendisine inanan bir avuç mümin ile Sina'ya yaptığı Tevhid yolculuğunun, Kızıl denizde rahmetle açılan yolda devam etmesi insanın fethidir.

İbrahim (as) ın peygamberlik vazifesini yerine getirirken ateşle imtihanı ve neticede ateşin gül bahçesine dönmesi insanın fethidir.

Yusuf (as) ın kardeşleri tarafından kuyuya atılması, günah ile imtihanı, hapse girmesi hep insanın fethidir.

Kısacası Hz. Muhammed (sav) e gelinceye kadar bütün peygamberlerin gönderiliş sebebi, verdikleri mücadele, çektikleri sıkıntılar hep insanın fethi için olmuştur.

Peygamberlik zincirinin son halkası Hz Muhammed (sav) Efendimize gelince o, bütün insanlığı iman ile

şereflendirerek ebedi kurtuluş için gönüllerin fethini gerçekleştirmiştir. Bu fetih günümüzde de sürmekte olup kıyamete kadar devam edecektir.

İhlas suresi diye bilip devemli okuduğumuz sure-i celilede Rabb'imiz bu TEVHİD akidesinin esaslarını beyan buyuruyor.

De ki: „O, Allah'tır, bir tektir.“ (1) «Allah Samed'dir. (Her şey O'na muhtaçtır, o, hiçbir şeye muhtaç değildir.)“ (2) Ondan çocuk olmamıştır (Kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır (kimsenin çocuğu değildir).“ (3) «Hiçbir şey O'na denk ve benzer değildir.“ (4)

İnsanoğlunun inanaç tarihi TEVHİD VE ŞİRK mücadelesi şeklinde cereyan etmiştir.

İnsanlık tarihi iyi incelendiğinde peygamberlerin ve onların izini takib eden Mü'minlerin mücadelelerinin temelini hep fetih şuuru teşkil etmiştir. Onlar hep;

“İNSAN İLE İSLAM ARASINDAKİ ENGELLERİ KALDIRIP, İNSANI İSLAM İLE BULUŞTURMAK İÇİN” gayret etmişler ve bu gayretler hep FETİH ile neticelenmiştir.

Peygamberlerin çağrısına uymayanların mücadelelerinin temelini ise dünya menfaatleri teşkil etmiştir. Hep daha fazla kazanma hedefi, onları başka ülkeleri

işgale, kaynaklarını sömürmeye yönlendirmiştir. Bu ise insanlığa, hep kan ve gözyaşı getirmiştir. Çünkü insanlığın dünyada ve ahrette mutlu olması Alem-leri yaratan, yaşatan ALLAH (cc) ın peygamberleri aracılığı ile göndermiş olduğu ilahi esaslara uymaya bağlıdır. Reçete bellidir, başka reçeteler hastalığı azdırmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

HER İNSAN BİR MEKKE'DİR FETH EDİLMİYİ BEKLEYEN,

HER GÖNÜL BİR KABE'DİR PUTLARDAN TEMİZLENMESİ GEREKEN.

Allah (cc) yarattığı insanı, kainatın bir çekirdeği misali yaratmıştır. Yani her insanda toprak-su-ateş ve hava vardır. Dağlar vardır, denizler vardır, güneş vardır, ay vardır, yıldızlar vardır. Kainatta ne var ise insanda da aynen mevcuttur.

KAINATIN HARİTASI

NASA'da bir grup bilim adamı uzun çalışmalar sonrasında kainatın haritasını çıkarmayı başarırlar. Sonra bilmem kaç milyonda bire kadar küçültürler bu haritayı. Harita NASA'nın giriş salonunda koca bir duvara asılır.

Günlerden bir gün çeşitli üniversitelerin değişik dallarında uzman bilim adamlarından oluşan bir heyet NASA'yı ziyarete gelir. Heyetteki uzmanlardan tıp alanında çalışan bir profesör haritayı görür görmez „Oh my God!“ diye çılgılık atar. Misafirlere mihrmandarlık yapan NASA uzmanı ve diğer misafirler hep bir ağızdan „Ne oldu?“ diye sorarlar. Biraz sakinleşince haritayı hazırlayan ekibin başkanıyla görüşmek ister.

Tıp profesörünü ekibin başkanı olan astronotun odasına götürürler. Profesör odaya girer girmez: „Üstad, anlatmakla olmaz. Gözlerinizle görmelisiniz“ diyerek adamın kolundan tuttuğu gibi kendi üniversitesine götürür. Üniversitenin giriş holündeki büyük resmi görünce bu kez astronot „Oh my God! Olamaz“ diye bağırır. Çünkü duvardaki resim NASA'nın uzun çalışmalar sonucu elde ettiği kainat haritasının aynısıdır. Astronot, profesöre „Bu... bu nasıl olur? Siz doktorlar kainat haritasını nasıl çıkardınız?“ diye feryat edince, profesör „Bu kainat haritası değil. İnsan beyin zarının büyütülmüş resmi“ der.

Yaratılış gayesine ters bir hayat yaşayan insanların beyni, kalbi işgal altındadır, ruhu rehin alınmıştır. Kendisini hidayete ulaştıracak fethi ve fatihi beklemektedir.

1384 yıl önce yeryüzünde Allah (cc) a ibadet etmek gayesi ile yapılan ve TEVHİD inanacının kiblesi olan KABE'nin de içinde bulunduğu MEKKE'yi fethetmek maksadı ile şehre yönelen efendimiz İslam ordusuna şu talimatı verir:

„Size karşı konulmadıkça, size saldırılmadıkça, hiç kimseyle **çarpmaya** girmeyeceksiniz, hiç kimseyi **öldürmeyeceksiniz**.“

Fetih sonrasında İslam peygamberi H.z Muhammed (sav) Kabe'de ilk hutbesini verdi.

Benim halimle sizin haliniz, [Yusuf]'un kardeşlerine dediğinin tıpkısı olacaktır. Yusuf'un kardeşlerine dediği gibi ben de diyorum: „Size bugün hiçbir başa kakma ve ayıplama yok. Allah, sizi bağışlasın. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir. [Yusuf Suresi] 92).“ Gidin; sizler serbestsiniz.

ALLAH Resulünün bu hareketi daha sonraki bütün fetihlerde örnek olmuştur.

Onun ümmeti olarak bizler de eşlerimizin, çocuklarımızın, komşularımızın ve bütün insanlığın gönüllerinde TEVHİD tohumlarının yeşermesi maksadı ile GÖNÜLLERİN FETHİ için yaşıyor ve bunun için çalışıyoruz.

Nebî sallallahü aleyhi ve selemin diliyle:

„... Allah'a yemin ederim ki, Allah Teâlâ'nın, senin sebebinle bir tek kişiye hidayet verip doğru yola iletmesi, senin için, kızıl develerin olmasından (ve bunları tasadduk etmenden) **çok** daha hayırlıdır.“ (-Buhari, fedailu-l ashab-9)

Buyurulan müjdeye bizi kavuşturmasını Rabbimizden diliyorum. Selam olsun insanlığın hidayetini gaye edinip bu uğurda çalışanlara.

Dünden bugüne Atasözleri

×

„Güzele bakmak sevaptır“

✓

„Güzel bakmak sevaptır“

×

„Göz var nizam var“
(nizam: düzen, kural)

✓

„Göz var izan var“
(izan: anlayış, anlama yeteneği)

×

„Eşek hoşaftan ne anlar“

✓

„Eşek hoş laftan ne anlar“

×

„Aptala malum olurmuş“
(aptal: alık)

✓

„Abdala malum olurmuş“
(abdal: derviş)

×

„Kısa kes aydın havası olsun“

✓

„Kısa kes aydın abası olsun“
(aba: bir giyisidir ve Aydın efesinin abası kısa ve dizleri açıktır)

×

„Su uyur düşman uyumaz“

✓

„Sü uyur düşman uyumaz“
(sü: asker)

×

„Saatler olsun“

✓

„Sıhhatler olsun“
(sıhhat: sağlık)

×

„Elinin körü“

✓

„ölünün kûru“
(kûr: mezar, gömüt)

Rasulün dilinden

Açıklamalar

Bu hadîs-i şeriften, mü'minlerin, sevgi, merhamet ve yekdiğerini esirgeyip koruma gibi son derece üstün nitelikli işlerde birbirlerine yâr ve yardımcı olmaları gerektiğini öğreniyoruz. Buna göre, mü'minler birbirlerini sevmeli, birbirlerine merhamet etmeli, acımalı ve birbirlerine şefkat edip yardımcı olmalıdırlar. Çünkü hem müslümanların salâhı hem ümmetin felâhı, gönüllerini ve kafalarını bu engin fazilet hisleriyle doldurmuş ve hayatlarına bu duygular yön veren kadrolarla sağlanabilir.

Bu güzel duyguların karşısı olan sevgisizlik, merhametsizlik, şefkatsizlik ve ilgisizlik hastalıklarından kurtulmak gerekir. Mü'minler, sadece kendi iç bünyelerinde değil, başka din mensupları veya herhangi bir dine mensup olmayanlara karşı da tam bir insânî yaklaşım sergilemekle emrolunmuşlardır. Efendimiz'in üstün nitelikli teşbihleriyle belirttikleri gibi, uykusuzluğun sebebi, vücudun bir uzvunda hissedilen acılardır. Hummâ yani ateşli hastalıklar ise uykusuzluk sebebiyle daha da artar. **Sevgisizlik, merhamet yoksulluğu ve şefkatsizlik, acı veren ve insanı ateşler içinde yakıp kavuran bir hastalık gibidir.** Hummâ tabiri dilimizde, sıtma kelimesiyle ifade edilir; aynı zamanda bütün ateşli hastalıkların da genel adıdır. Sıtma, diğer ateşli hastalıklar arasında en ağır olanı ve bütün vücudu sarsan bir hastalıktır.

Numân İbni Beşir (radiyallahu an-hüm)â' dan rivayet edildiğine göre, Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mü'minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.”

(Buhârî, Edeb 27; Müslim, Birr 66)

tır. Bu sebeple Peygamberimiz'in teşbihi çok dikkat çekicidir. Birmizin parmak ucundaki küçücük bir sivilce nasıl bütün vücudumuzun ıstırap içinde kalmasına ve acı duymasına sebep oluyorsa, yeryüzünün herhangi bir yerindeki mü'minin acı ve ıstırapı bizi ilgilendirir ve rahatsız eder.

Mü'minler fert ve cemiyet olarak acılardan, ıstıraplardan ve hastalıklardan kurtulmak için, İslâm'ın sunduğu reçetelere bağlı kalmalıdır.

Sevgi, merhamet,

şefkat ve yardımlaşma iyi mü'min olmanın ve Allah'ın kul olarak yarattığı insana saygının birer simgesi ve önemli göstergeleridir. Bütün insanlara karşı anlayışlı ve tüm yaratılmışlara karşı merhametli olmak, İslâm'ın insanı ulaştırmak istediği kemâlin esasıdır. Bu ise, önce mü'minlerin kendi aralarında başlar, sonra insanlığı ve bütün yaratılmışları içine alır.

Hadisten Öğrendiklerimiz

1. Mü'minler sevgi, merhamet, şefkat ve yardımlaşmada bir vücut gibi olmalıdırlar.
2. İnananlar, birbirlerinin sevinç ve kederine ortak olmak zorundadırlar.
3. İslâm toplumu bir vücut gibidir; bir uzvun hastalığının bütün vücudu rahatsız etmesi gibi, bir müslümanın başına gelen belâ ve musibetleri, bütün müslümanlar kendilerine dert edinmelidir.

Bir Sayı Bir Üstad: Mehmet Akif Ersoy

Hakan Baran

*Hatırlarmısın? Doğduğun zaman sen, gülerdi alem
Öyle bir yaşam sürki, mevti hande olsun, halka ma-
tem...*

Dizesini adeta şahsına ithaf etmiş gibidir Mehmet Akif ve ne denli yakışmaktadır, sürdüğü çileli hayatına zat-ı muhteremin...

Mehmet Akif Ersoy 1873 yılında İstanbul'un Fatih semtinde dünyaya gelmiştir. Kendisinden küçük, Nuriye kız kardeşi vardır.

Babası, dönemi Fatih Medresesi Müderrisi (öğretmeni) Temiz Tahir Efendi, annesi Emine Şerife Hanım'dır.

Annesinin Buharalı, babasının Rumelili, kendisinin Fatih'li olması bir sentezin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Bu vechile, Mehmet Akif Ersoy hem doğunun, hem batının kültürlerine ve lisanlarına vakıf bir Anadoluludur.

Mehmet Akif, dönemin en gözde okullarından Mülkiye (Siyasal Bilgiler)'i tercih etmiş fakat babasının ölümü ve evlerinin yanmasının ardından kaydolduğu Baytar Mektebinden Mezun olmuştur.

Mehmet Akifi yaşadığı dönem ve dönemin buhranlı ahvali çerçevesinde değerlendirmek gerekmektedir. Dönem Milli Mücadele dönemidir ve zordur.

Kurtuluş Mücadelemizin iki temel prensibi vardır:

- Hakimiyeti Milliye ve
- İstiklali Tam

Bu iki ilke olmadan Milli mücadele, Milli mücadelesiz de Mehmet Akif Ersoy anlaşılamaz.

Zira ; „Allah bu millete bir daha İstiklal Marşı yazdırmasın, duasını eden Mehmet Akif, Milli Marşımızı böylesine çetin bir dönemde kaleme almıştır.

Allah ondan razı olsun. Rahmetle ve muhabbetle anıyorum.

Gurbette olmanın hassasiyetiyle zahir, bendenizi her duyduğunda, yer ile yeksan eder şu dizesi:

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?

Şüheda fışkıracak, toprağı sıksan, şüheda!

Canı, cananı, bütün varımı alsın da Hüda,

Etmesin tek vatanımdan beni dünya da cüda.

Çanakkale Şehitlerine

Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi.
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Nê hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde-gösterdiği vahşetle ,bu: bir Avrupalı'
Dedirir-Yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünyâ, yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, mahşer mi, hakikat mahşer.
Yedi iklimi cihânın duruyor karşında,
Ostralya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk:
Sâde bir hâdisе var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâuna da züldür bu rezil istilâ!
Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-i asil,
Ne kadar gözdesi mevcûd ise hakkıyla, sefil,
Kustu Mehmedciğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyyet denilen kahbe, hakikat, yüz­süz.
Sonra mel'undaki tahribe müvekkеl esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.

Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lağam,
Atılan her lağamın yaktığı: Yüzlerce adam.
Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkaaz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak,
Boşanır sırtlara vâdilere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
Yıldırım yayılımı tûfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sinelere,
Sürü halinde gezerken sayısız teyyâre.
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermiler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehlide güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'â mı göğsündeki kat kat iman?

Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?
Çünkü te'sis-i İlahi o metin istihkâm.

Sarılır, indirilir mevki-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkif edemez sun'-i beşer;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedi serhaddi;
,O benim sun'-i bedi'im, onu çiğnetme' dedi.
Asım'ın nesli...diyordum ya...nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmusunu, çiğnetmiyecek.
Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,
Vurulup tertemiz alnından, uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
Ne büyüktün ki kanın kurtarıyor tevhidi...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
Sana dar gelmiyecek makberi kimler kazsın?
,Gömelim gel seni tarihe' desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyyetler eder istiâb.
,Bu, taşındır' diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ namıyla,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyla;
Ebr-i nîsânı açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvizenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvizeni lebriz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırâna.
Sen ki, son ehl-i salibin kırarak savletini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddin'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslam'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın...Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber,
Sana âğûşunu açmış duruyor Peygamber.

Peygamberler Tarihi

„İlk İnsan“
- Hz. Adem-

Hız. Adem , yeryüzünde ilk insan ve ilk peygamber, bütün insanların babasıdır.

Hız. Adem'in yaratılışı

Çeşitli memleketlerden getirilen toprakları melekler su ile çamur yapıp, insan şekline koydular. Bu çamur Mekke ile Taif arasında 40 yıl pişmiş gibi kurudu. Önce Muhammed aleyhisselamın nuru alınına kondu. Sonra Muharrem'in onuncu Cuma günü ruh verildi. Her şeyin ismi ve faydası kendisine bildirildi. Boyu ve yaşı kesin olarak bildirilmedi. Allah-ü tealanın emri ile bütün melekler, Adem'e secde etti, ama İblis kibirlenip, bu emre karşı geldi ve secde etmedi:

„Hani biz meleklerle (ve cinlere): Adem'e secde edin , demiştik. İblis hariç hepsi secde ettiler. O yüz çevirdi ve büyüklük tasladı, böylece kâfirlerden oldu.“ (Bakara, 34)

Hız. Adem 40 yaşında Firdevs adındaki Cennet'e götürüldü. Cennet'de yahut daha önce Mekke dışında uyurken, sol kaburga kemiğinden Hız. Havva yaratıldı. Allahü teala onları birbirine nikah etti. Yasak edilen ağaçtan unutarak ve İblis'in oyununa gelerek yedikleri için Cennetten çıkarıldılar. Adem aleyhisselam Hindistan'da Seylan (Ceylon) adasına, Havva annemiz ise Cidde'ye indirildi. 200 sene ağlayıp yalvardıktan sonra , tövbe ve duaları kabul olup, hacca gitmesi emredildi:

„Sonra Rabbi onu seçkin kıldı; tevbesini kabul etti ve doğru yola yöneltti.“ (Ta'ha, 122)

Arafat ovasında Havva ile buluştu. Kabe'yi inşaa etti. Hız. Adem her sene hac yapardı. Neslinden 40.000 kişiyi gördü. 1500 yaşında iken çocuklarına peygamber oldu. Çocukları çeşitli dillerde konuştu. Cebrail aleyhisselam 12 kere geldi. Oruç, her gün bir vakit namaz ve gusül abdesti emredildi. Kendisine kitap verilip, fizik, kimya, tıp, eczacılık, matematik bilgileri öğretildi. Süryani, İbrani ve Arabi diller ile kerpiç üstüne çok kitap yazıldı. Bir rivayete göre 2000 yaşında iken Cuma günü vefat etti. Hız.Havva 40 sene sonra vefat etti. Kabirlerinin Kudüs'de veya Mina veya Arafat'da olduğu rivayetleri vardır.

Habil ile Kabil

Habil ile Kabil Hız.Adem'in oğullarından ikisidir. Habil'in Allah'a yaptığı kurban'ın kabul edildiği ve kendi kurbanının Allah tarafından kabul edilmediği için Kabil, Habil'i öldürdü ve böylece dünyada ilk kâtil olma bedbahtlığına düştü. Sonra bir kargayı örnek alıp Habil'i yerin altına gömdü. Habil ise şehadet makamını tadan ilk insan olarak tarihe geçti.

Bu günden sonra her katilin işlediği cinayetten Kabil de günah payını almaktadır. Allahü teala Kur'an-ı Kerimde mealen buyuruyor ki:

„Allah nezdinde İsa'nin durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona ,Ol', dedi ve oluverdi“ (Al-i İmran, 59)

Peygamberimiz Muhammed (s.a.s) Hız. Adem hakkında:

„Allahü teala Adem'i (aleyhisselam) yeryüzünün her tarafından aldırıldığı topraktan yarattı. Bu sebeple zürriyetinden siyah, beyaz, esmer, kırmızı renkte olanlar olduğu gibi, bazıları da bu renklerin arasındadır. Bazısı yumuşak, bazısı sert, bazısı halis ve temiz oldu.“ (Hadis-i serif, Müsned-i Ahmed bin Hanbel) buyurmuştur.

Hız. Adem 4 şeyi ile bahtiyar olmuştur:

- 1) Hatasını itiraf etmek
- 2) Pişmanlık duymak
- 3) Tevbeye devam etmek
- 4) Rahmetten ümidini kesmemek

İblis ise 4 şeyden bedbaht olmuştur:

- 1) Günahını ikrar etmemek
- 2) Pismanlık duymamak
- 3) Kendini kötülememek
- 4) Rahmetten ümidini kesmek

Tüm insanlığın babası olan Hız. Adem (a.s.)'ı rahmetle anıyoruz. Yüce Allah (c.c.) atamız Hazreti Ademe layık bir nesil olmamızı cümlemize nasip etsin inşallah.

Amin...

Möchten Sie Ihr Auto Jetzt oder später verkaufen
Dann Rufen Sie uns bitte an!
(Wir akzeptieren einen guten Preis)

Bei Ankauf

TUNING AUTOMOBILE

An und Verkauf - Tausch - Vermittlung
von Gebrauchtfahrzeugen

FRANZ DURMUS

Bahnhofstr.117
78480 Aalen
Tel. : 07361 / 9808251
Fax : 07361 / 9808252
Handy: 0179 / 3125877
e-mail: tuning-auto-mobil@t-online.de

... ve ismini vermek istemeyen sponsorlarımıza
şükranlarımızı sunarız

